

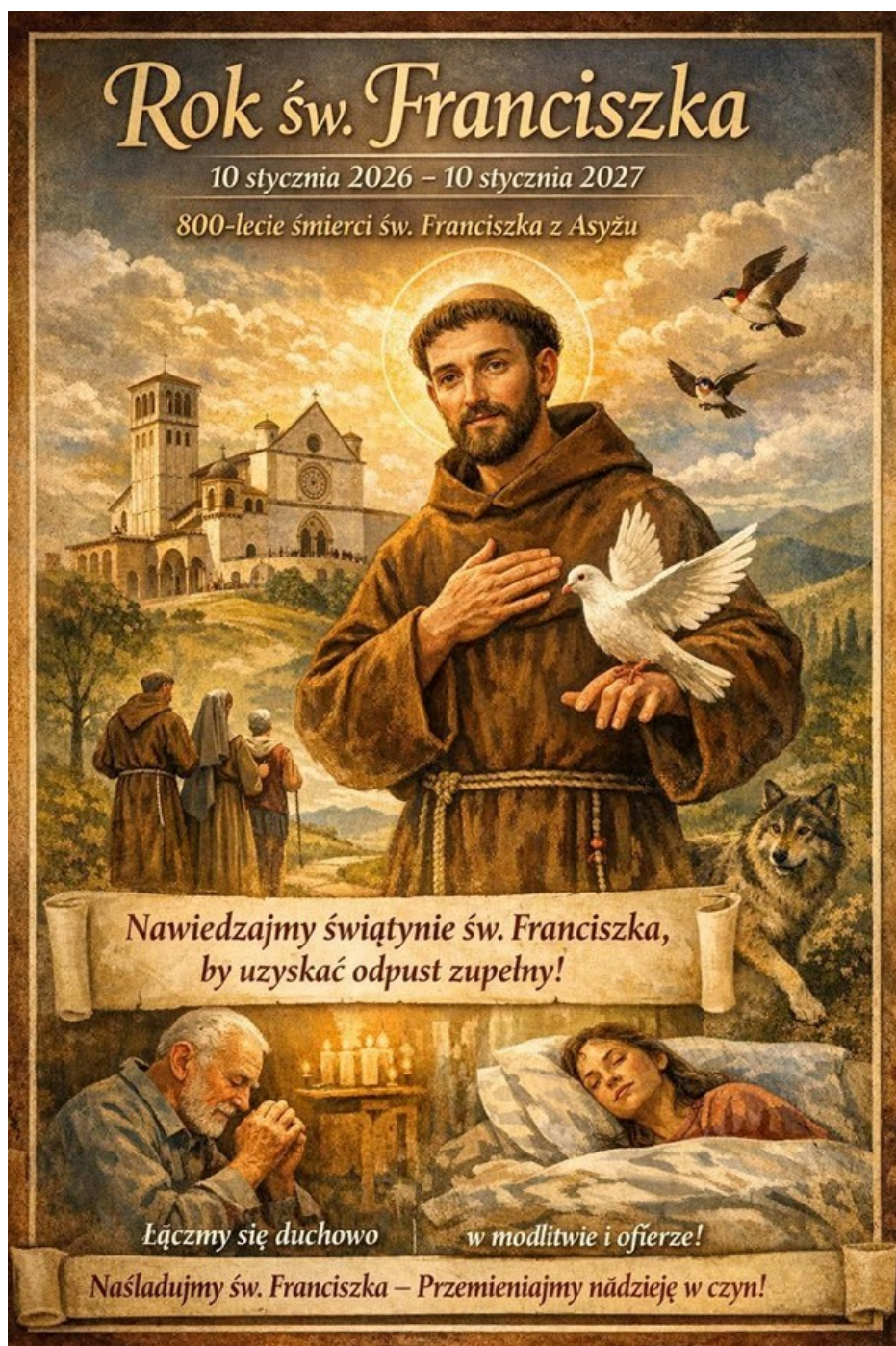

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

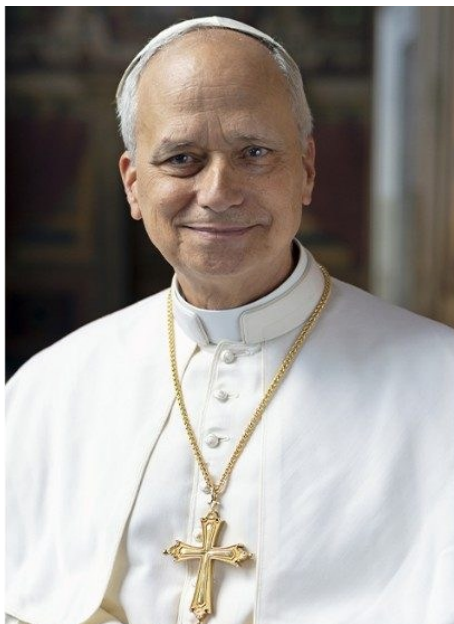
Nr 2 (208) LUTY 2026

2 lutego
Ofiarowanie
Pańskie
Dzień Życia
Konsekrowanego

11 lutego
NMP z Lourdes
i Światowy
Dzień Chorego
Msza św.
z udzieleniem
sakramentu
namaszczenia
chorych o godz. 9⁰⁰

18 lutego –
Popielec
zaczyna się
Wielki Post

Papież LEON XIV MÓWI DO NAS

Rok św. Franciszka

Dekret w osiemsetną rocznicę śmierci świętego Franciszka z Asyżu ogłasza się szczególny rok jubileuszowy z dołączonymi odpustami zupełnymi

„Strzeżcie pamięci naszego ojca i brata Franciszka, na chwałę i uwielbienie Tego, który uczynił go wielkim między ludźmi i uwielbił go wśród aniołów. Módlcie się za niego, jak sam nas o to prosił przed śmiercią i módlcie się do niego, aby Bóg uczynił także nas wraz z nim uczestnikami swojej świętej łaski”.

Podczas gdy owoce łaski Zwyczajnego Jubileuszu Roku 2025, niedawno zakończonego, w którym wszyscy zostaliśmy wezwani, aby stać się pielgrzymami nadziei, która nie zawodzi (por. Rz 5,5), są wciąż żywe i skuteczne, dołącza się do nich – jako ich idealna kontynuacja – nowa okazja do radości i uświęcenia: osiemsetna rocznica szczęśliwego przejścia świętego Franciszka z Asyżu z życia ziemskiego do ojczyzny niebieskiej (3 października 1226).

W ostatnich latach inne ważne jubileusze dotyczyły osoby i dzieł Świętego z Asyżu: osiemsetna rocznica zbudowania pierwszej szopki w Greccio, powstania „Pieśni stworzeń”, hymnu na cześć świętego piękna stworzenia oraz przyjęcia świętych stygmatów na górze La Verna – niemal nowej Kalwarii – dwa lata przed jego śmiercią. Rok 2026

będzie zwieńczeniem i dopełnieniem wszystkich poprzednich obchodów: stanie się bowiem Rokiem Świętego Franciszka i wszyscy zostaniemy wezwani, aby w naszych czasach stawać się świętymi na wzór Serafickiego Patriarchy.

Jeśli bowiem prawdą jest, że „nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia” (por. Dz 4,12) poza imieniem Jezusa Chrystusa, Odkupiciela ludzkości, to równie niezwykle jest, że między XII a XIII wiekiem, w epoce tzw. wojen świętych, rozluźnienia obyczajów i źle pojętej gorliwości religijnej, „narodziło się na świecie słońce” – Franciszek, który, będąc synem bogatego kupca, stał się ubogi i pokorny, prawdziwy alter Christus na ziemi, dając światu namacalne przykłady życia ewangelicznego i rzeczywisty obraz doskonałości chrześcijańskiej.

Nasze czasy nie różnią się tak bardzo od epoki, w której żył Franciszek, i właśnie w tym świetle jego nauczanie jest dziś jeszcze bardziej aktualne i zrozumiałe. Gdy miłość chrześcijańska słabnie, szerzy się ignorancja i zły przykład, a ci, którzy wychwalają zgodę między narodami, czynią to bardziej z egoizmu niż z autentycznego

ducha chrześcijańskiego; gdy świat wirtualny góruje nad rzeczywistością, spory i przemoc społeczna stają się codziennością, a pokój jest coraz bardziej niepewny i odległy, ten Rok Świętego Franciszka niech pobudzi nas wszystkich, każdego według własnych możliwości, do naśladowania Biedaczyny z Asyżu, do jak najpełniejszego upodabniania się do Chrystusa i do tego, by nie zaprzepaścić postanowień dopiero co przeżytego Roku Świętego: niech nadzieja, która uczyniła nas pielgrzymami, przemieni się teraz w gorliwość i zapał czynnej miłości.

„I po tym poznam, czy miłujesz Pana oraz czy miłujesz mnie, Jego sługę i swojego: jeśli uczynisz to mianowicie, aby nie było na świecie żadnego brata, który – choćby zgrzeszył najciężej – po spojrzeniu w twoje oczy odszedł bez miłosiernego przebaczenia, jeśli o nie poprosi”. Tymi niezwykłymi słowami, zawartymi w znanym liście Epistola ad quendam ministram, św. Franciszek nie tylko pociesza i poucza anonimowego współbrata, lecz przede wszystkim ukazuje i podkreśla fundamentalne pojęcie miłosierdzia, nierozzerwalnie związanego z przebaczeniem i odpu-

stem. Właśnie takim przebaczeniem jest słynny „Odpust z Asyżu” lub „Odpust Porcjunkuli”, który papież Honoriusz III w wyjątkowym przywileju przyznał bezpośrednio Franciszkowi dla tych, którzy – po spowiedzi i Komunii świętej – 2 sierpnia nawiedzą starą kapliczkę koło Asyżu, wzniesioną osiemset lat wcześniej na „małej części ziemi” (stąd nazwa Porcjunkula). Z tym samym hojnym zapalem i tą samą radością, z jaką Święty – widząc wysłuchanie swej modlitwy przez Wikariusza Chrystusa – obdarzył zgromadzony lud podczas konsekracji Porcjunkuli, ogłaszając udzieloną łaskę, Jego Świątobliwość Papież Leon XIV, Szafarz naszej wiary i naszej radości, postanawia, aby od 10 stycznia 2026 roku, równocześnie z zakończeniem Jubileuszu Zwyczajnego, aż do 10 stycznia 2027 roku, został ogłoszony szczególny Rok Świętego Franciszka, w którym każdy wierny chrześcijanin – na wzór Świętego z Asyżu – stanie się wzorem świętości życia i stałym świadkiem pokoju. Dla pełniejszego osiągnięcia zamierzonych celów Penitencjaria Apostolska, poprzez niniejszy Dekret, wydany zgodnie z wolą Najwyższego Pasterza, z okazji Roku Świętego Franciszka udziela odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, Komunia eucharystyczna i modlitwa według intencji Ojca Świętego), który może być także ofiarowany za dusze w czyśćcu:

1. członkom: – Rodzin Franciszkań-

skich Pierwszego, Drugiego i Trzeciego Zakonu – regularnego i świeckiego; – Instytutów życia konsekrowanego, Stowarzyszeń życia apostołskiego oraz publicznych lub prywatnych Stowarzyszeń wiernych, męskich i żeńskich, które zachowują Regułę św. Franciszka lub są inspirowane jego duchowością albo w jakikolwiek sposób podtrzymują jego charyzmat;

2. wszystkim wiernym bez wyjątku, którzy, z sercem wolnym od przywiązania do grzechu, wezmą udział w Roku Świętego Franciszka, nawiedzając w formie pielgrzymki jakikolwiek kościół klasztorny franciszkanów lub miejsce kultu w dowolnej części świata poświęcone św. Franciszkowi bądź z nim związane z jakiegokolwiek przyczyny, i tam pobożnie uczestniczyć będą w obrzędach jubileuszowych albo spędzą odpowiedni czas na pobożnej medytacji oraz zanosząc do Boga modlitwy, aby – na wzór św. Franciszka – w sercach rodziły się uczucia

chrześcijańskiej miłości bliźniego i autentyczne pragnienia zgody i pokoju między narodami, kończąc modlitwą „Ojcze nasz”, „Wierzę w Boga” oraz wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny, św. Franciszka z Asyżu, św. Klary i wszystkich świętych Rodziny Franciszkańskiej. Osoby w podeszłym wieku, chorzy, ci, którzy się nimi opiekują, oraz wszyscy, którzy z poważnych powodów nie mogą opuścić domu, mogą również uzyskać odpust zupełny, pod warunkiem braku przywiązania do jakiegokolwiek grzechu i z zamiarem wypełnienia zwykłych trzech warunków tak szybko, jak to będzie możliwe, jeśli duchowo zjednoczą się z obchodami jubileuszowymi Roku św. Franciszka, ofiarując Bogu Miłosiernemu swoje modlitwy, bóle i cierpienia życia.

Aby tak wielka możliwość osiągnięcia łaski Bożej przez Moc Kluczy Kościoła mogła być łatwiej urzeczywistniona, Penitencjaria stanowczo prosi wszystkich kapłanów, zakonnych i diecezjalnych, posiadających odpowiednie uprawnienia, aby z gotowością, wielkodusznie i miłosiernie oddali się do dyspozycji wiernych dla sprawowania sakramentu pokuty i pojednania.

Niniejszy Dekret jest ważny na czas Roku św. Franciszka, pomimo wszelkich przeciwnych rozporządzeń.

*Dano w Rzymie,
w siedzibie
Penitencjarii
Apostolskiej,
10 stycznia 2026 roku,
w wigilię Święta Chrztu
Pańskiego*

Litania do św. Franciszka z Asyżu

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.
Chryste, usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, – zmiłuj się nad nami.
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, Jedyny Boże,
Św. Mario Niepokalanie poczęta
– *módl się za nami.*

Św. Franciszku Seraficki,
Św. Franciszku, kwiecie łaski Bożej,
Św. Franciszku, wielki naśladowco Chrystusa,
Św. Franciszku, pragnący śmierci męczeńskiej,
Św. Franciszku, piastunie ran Chrystusowych,
Św. Franciszku, znamionami Męki Jezusowej ozdobiony,
Św. Franciszku, mocą czynienia cudów obdarzony,
Św. Franciszku, gorejący miłością Bożą,
Św. Franciszku, miłością bliźniego przepelniony,
Św. Franciszku, miłośniku pokory,
Św. Franciszku, wzorze pokuty,
Św. Franciszku, przykładzie posłuszeństwa,
Św. Franciszku, miłośniku czystości,
Św. Franciszku, dobrami świata gardzący,
Św. Franciszku, patriarcho ubogich,
Św. Franciszku, żywy obrazie cnót ewangelicznych,

Św. Franciszku, założycielu trzech zakonów,
Św. Franciszku, bojownikowi Chrystusowy,
Św. Franciszku, pogromco szatana,
Św. Franciszku, filarze Kościoła świętego,
Św. Franciszku, obrońco wiary katolickiej,
Św. Franciszku, tarczy wojujących za prawdę,
Św. Franciszku, zwycięzco złości świata,
Św. Franciszku, odnowicielu obyczajów chrześcijańskich,
Św. Franciszku, drogowskazie dla błądzących,
Św. Franciszku, lekarzu chorych na duszy,
Św. Franciszku, dzielny orędowniku u Boga,
Św. Franciszku, święty nasz Ojcze,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
zmiłuj się nad nami.
K. Módl się za nami, święty Ojcze Franciszku.
W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.
Módlmy się.
Boże, który przez zasługi serafickiego Ojca świętego Franciszka Kościół Swoj nową rodziną ubogaczasz, użyż nam łaski, abyśmy za jego przykładem dobrami ziemskimi gardzili, a do niebieskich pragnienia nasze skierowali. Przez Chrystusa Pana Naszego.
Amen.

Drugiego lutego będziemy przeżywać we wspólnocie Kościoła Powszechnego i naszego lokalnego kolejny **Światowy Dzień Życia Konsekrowanego**, ustanowiony przez św. Jana Pawła II. **W naszej Archidiecezji będziemy wspólnie modlić się podczas uroczystej Eucharystii w Archikatedrze Wrocławskiej 2 lutego (poniedziałek) o godz. 18⁰⁰, której będzie przewodniczył Ks. Arcybiskup Józef Kupny, Metropolita Wrocławski.**

W imieniu J.E. Księdza Arcybiskupa Józefa Kupnego, pragnę serdecznie zaprosić wszystkie Osoby Konsekrowane naszej Archidiecezji do dziękczynienia za dar powołania. Korzystając z okazji dziękuję Wam za świadectwo Waszego życia i dobro, jakie czynicie poprzez swoją posługę. Dziękuję szczególnie za modlitwę i czynne zaangażowanie w Synod Archidiecezji oraz w dzieła minionego Roku Jubileuszowego 2025 r.

Do wspólnej modlitwy i dziękczynienia zapraszamy wszystkich Archidiecezjan.

Z wyrazami pamięci i szacunku
+ **Jacek Kiciński CMF**
Wikariusz Generalny

K O M U N I A

Szczytowym momentem każdej Mszy świętej jest obrzęd przyjęcia Komunii świętej, czyli sakramentalnego zjednoczenia z Chrystusem przez spożycie Jego Ciała i Krwi. Bezpośrednio obrzęd ten jest poprzedzony gestem łamania chleba (pisałem o tym w styczniowym numerze *Gazetki*). W czasie śpiewu „Baranku Boży” ksiądz ze złożonymi rękami wypowiada cicho modlitwę z Sakramentarza z Amiens (IX w.):

„Panie Jezu Chryste, Synu Boga Żywego, Ty z woli Ojca, za współdziałaniem Ducha Świętego, przez swoją śmierć dałeś życie światu, wybaw mnie przez najświętsze Ciało i Krew Twoją od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego zła; spraw także, abym zawsze zachowywał Twoje przykazania i nie dozwól mi nigdy odłączyć się od Ciebie”.

Częściej jednak odmawia krótszą modlitwę z Sakramentarza z Fuldy (X w.):

„Panie Jezu Chryste, niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojej nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało”.

Potem kapłan przyklęka na chwilę oddając cześć Chrystusowi eucharystycznemu, a potem bierze przełamaną hostię i trzymając ją nieco podniesioną, zwrócony do ludu, tym razem już głośno mówi:

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Słowa te są wyznaniem św. Jana

Chrzciela, który wskazywał swoim uczniom na Jezusa (zob. J 1, 29). Następnie celebrans dodaje: „Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę”. Te słowa zaś zostały zaczerpnięte z Apokalipsy św. Jana Apostoła (Ap 19, 9).

Wszyscy w kościele odpowiadamy na nie pokorną modlitwą:

„Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja”. Tymi słowami bezpośrednio nawiązujemy do wyznania setnika z Kafarnaum, który powiedział do Jezusa: „Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie” (Mt 5, 8). Dlatego ta forma jest rodzaju męskiego. Tymi słowami zapraszamy Chrystusa, by wszedł pod dach naszych domów, zamieszkał w nas, bo nasze życie jest najpiękniejszym mieszkaniem dla Boga. On chce dzielić naszą codzienność. Chce pójść z nami do pracy, do szkoły. Chce być z nami podczas naszych po-

siłków. Chce nam towarzyszyć za dnia i w nocy. On jest tam, gdzie jest nasze serce.

Gdy rozpoczyna się Komunia święta, przyjmuje ją najpierw kapłan. Mówi wtedy cicho: „Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne”. Następnie, po przyjęciu Ciała Chrystusa, bierze kielich i modli się cicho: „Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne”.

Następnie kapłan bierze patenę lub puszkę, podchodzi do przystępujących do Komunii i każdemu ukazuje hostię, mówiąc: „Ciało Chrystusa”, a gdy Komunia udzielana jest pod obiema postaciami: „Ciało i Krew Chrystusa”. Nasze „Amen”, które stanowi odpowiedź na powyższe słowa, jest wyrazem wyznania wiary – przyjmując konsekrowane postacie, zgadzamy się z tym, że Bóg przychodzi do nas. Słowo to jest pochodzenia aramejskiego i znaczy: „mocno trzymać”, „być pewnym”, „niezawodnym”. W tym sensie wypowiadam je mówiąc, iż wierzę, że w tym kawałku chleba i w tym kielichu z winem jest

realnie obecny Chrystus, że to Jego Ciało i Jego Krew. Ale słowo „amen” można także rozumieć jako: „niech tak się stanie”. W tym znaczeniu odpowiadam: „Niech nim się stanę! Niech ten Chleb przemieni mnie w Ciało Chrystusa, upodobni mnie do Niego”.

Grzegorz Kowalewski

BRAMA MIŁOSIERDZIA I SERCA

Serce Boga nie zna granic. Jego miłość nie cofa się przed grzechem, lecz pochyla nad nim z czułością. Miłosierdzie to wybór nadziei.

Teraz zaś trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: z nich zaś największa jest miłość (1 Kor 13,13).

Nadzieja to szepc serca, które mówi: jeszcze nie koniec.

„Jeśli widzisz miłość, widzisz Trójkę” – pisał św. Augustyn. Bóg poruszony miłością, posłał swojego Jednorodzonego Syna na świat, aby odkupił człowieka. Umierając na krzyżu – jak relacjonuje Jan Ewangelista – Jezus „oddął Ducha”, zadatek tego daru Ducha Świętego, którego miał udzielić po zmartwychwstaniu. W ten sposób miała się zrealizować obietnica o strumieniach wody

żywej, które – dzięki wylaniu Ducha Świętego – wypływają z serc wierzących. Duch bowiem objawia się jako wewnętrzna moc, która harmonizuje ich serca z sercem Chrystusa i uzdalnia ich do miłowania braci tak, jak On ich miłował, kiedy pochylał się, aby umyć nogi uczniom, a zwłaszcza, gdy oddał za nas życie.

Duch jest także mocą, która przemienia serca wspólnoty kościelnej, aby była w świetle świadkiem miłości Ojca, który chce uczynić z ludzkości jedną rodzinę w swoim Synu. Cała działalność Kościoła jest wyrazem miłości, która pragnie całkowitego dobra człowieka. Miłość jest zatem służbą, którą kościół pełni, aby nieustannie wychodzić naprzeciw cierpieniom i potrzebom ludzi, również materialnym. Miłość bliźniego zakorzeniona w miłości Boga, jest zadaniem każdego wierzącego, jak również całej wspólnoty kościelnej. (*Deus Caritas Est* Encyklika Benedykta XVI, n. 19)

Zgłębianie tajemnicy miłosiernej miłości Boga do człowieka prowadziło św. Jana Pawła II do ukazywania ewangelicznych postaw: zaufania Bogu i miłosierdzia względem bliźnich. Wielokrotnie wzywał do tego, aby chrześcijanie w naszych czasach stawali się apostołami, świadkami tej prawdy wiary, bo – jak stwierdził – *nic tak nie jest potrzebne człowiekowi, jak miłosierdzie Boże – owa miłość łaskawa, współczująca, wynosząca człowieka ponad jego słabość ku nieskończonemu wyżynom świętości Boga*. Znakiem dla Kościoła i świata stała się data

jego śmierci, która wypadła w wigilię święta Miłosierdzia, w sobotę 2 kwietnia 2005 roku, gdy Kościół liturgicznie obchodził już to wielkie święto. W ten sposób jeszcze raz i jakby w testamencie Ojciec Święty wskazał na to, co jest najistotniejsze dla Kościoła i świata.

Droga nadziei wiedzie przez poznanie miłosierdzia Boga, zawierzenie Mu i świadczenie dobra innym ludziom. *Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia!* – mówił Jan Paweł II w Łągiwnikach w 2002 roku – *Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść i chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, która koi ludzkie umysły i serca i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odsłania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy. (...) W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście!*

opr. Małgorzata Machoń

Duchowe wezwanie

Jesteś kochany nie za coś, ale mimo wszystko. Dziś przez Bramę Miłosierdzia wchodzimy do przestrzeni, gdzie czułość zwycięża lęk.

RACHUNEK SUMIENIA

- » Podziękuj Bogu za wszystko, co dziś dobrego wydarzyło się w Twoim życiu.
- » Jakie jest dziś moje serce wobec innych: surowe, czy współczujące?
- » Czy łatwiej przychodzi mi osądzać, czy rozumieć i przebaczać?
- » Czy potrafię spojrzeć na drugiego człowieka oczami Jezusa – z miłością i miłosierdziem?
- » Czy naprawdę wierzę, że Bóg patrzy na mnie z miłosierdziem, a nie z potępieniem?
- » Kiedy ostatnio doświadczyłem głęboko przebaczającej miłości Boga?
- » Czy potrafię przyjąć Jego miłosierdzie, czy nadal noszę w sercu ciężar winy lub wstydu?
- » W jaki sposób okazuję miłosierdzie najbliższym – rodzinie, współpracownikom, sąsiadom?
- » Czy potrafię okazać miłosierdzie także sobie – w chwilach słabości i upadku?
- » Jak mogę dziś konkretnie stać się „narzędziem miłosierdzia” w rękach Jezusa?
- » Czy moje serce staje się coraz bardziej podobne do Serca Jezusa – łagodnego, cichego, otwartego?
- » Czy proszę Boga o przemianę mojego serca, by było mniej egoistyczne, a bardziej wrażliwe?
- » Czy noszę w sobie duchowe rany, które utrudniają mi kochać i przebaczać – i czy oddaję je Jezusowi?
- » Czy rozumiem, że świętość polega nie tylko na doskonałości, ale przede wszystkim na miłosiernej miłości?
- » Czy moja modlitwa rodzi we mnie pragnienie większej dobroci i wyrozumiałości wobec innych?
- » Czy jestem gotów prosić Boga o serce, które będzie zdolne więcej kochać?

Elżbieta Hoffmann-Guzik

Prośba o prowadzenie

Panie, przeprowadź mnie dziś przez Bramę Miłosierdzia i naucz kochać tych, których najtrudniej przytulić do serca.

Plac pod budowę kościoła na Nowych Żernikach

Konto budowy kościoła:

97 1020 5226 0000 6902 0921 1436

Na razie to kawałek ziemi. Potrzebny jest ogromny wysiłek modlitewny i finansowy, aby stanął na nim nasz nowy kościół parafialny.

KOMU WIĘCEJ DANO, OD TEGO WIĘCEJ WYMAGAĆ BĘDĄ

Obecnie świat znajduje się na fali wznoszącej jeśli chodzi o dobrobyt. Możliwe, że po raz pierwszy w historii są korporacje, które swoim budżetem mogłyby zakupić niejedno państwo. Nawet w Polsce są potentaci finansowi, którzy swoimi majątkami daliby radę zniwelować kryzys bezdomności. Czy Kościół ma jakieś rady dla tych osób?

Polska firma kurierska czy amerykański producent aut elektrycznych pokazują, że są jeszcze jakieś nisze w gospodarce do przejęcia przez nowych, kreatywnych przedsiębiorców. Jednakże dziś znaczna część prywatnej fortuny to pomnażane od pokoleń spadki finansowe, udziałowe czy biznesowe. Potomkowie multimiliarderów są beneficjentami bez zasługi, używają tego, co odziedziczyli. Do tej stosunkowo nowej klasy społecznej, św. Jan Paweł II wystosował propozycję nowej zasady KNS – hipoteki społecznej. Dziedziec ma niejako kredyt u społeczeństwa, ponieważ wcale nic go nie wyróżnia od reszty poza rodziną urodzenia.

Zatem w pewien sposób winien się podzielić tym co otrzymał. Oczywiście już na wstępie należy dodać, że Kościół w tej myśli absolutnie nie znosi własności prywatnej, posiadania dóbr. Skąd zatem podkład teologiczny? Otóż chodzi o to, że Bóg stwarzając świat uczynił go dla ludzkości, a nie konkretnych ludzi, więc to posiadane dobro też ma wymiar społeczny. Już święty Augustyn miał zauważyć, że nadmiar bogatego należy do ubogich. W tym wypadku można w nauczaniu papieskim dostrzec poniekąd ekonomiczną trzecią drogę,

która krytykuje socjalizm odbierający majątek, ale nie pochwała absolutnie zimnego kapitalizmu, w którym zysk oraz gromadzenie stanowi cel sam w sobie. W jednym jak i drugim przypadku ostatecznie panuje niesprawiedliwość pośród ludzi.

Warto w tym kontekście pochylić się ogólnie nad bogactwem i zauważyć, że życie na wysokim poziomie jeszcze nie jest grzechem, podobnie jak oszczędzanie, pomnażanie czy lokowanie kapitału w inwestycje. Margaret Thatcher miała

powiedzieć, że nikt by nie zapamiętał miłosiernego Samarytanina, gdyby nie posiadał funduszy. Klucz znajduje się bowiem w przywiązaniu do materii i tym jak nią dysponujemy. Dlaczego wielbłąd nie może przejść przez ucho igielne? Niezależnie od tego jaką interpretację tych słów przyjmujemy, w każdym tłumaczeniu ostatecznie powód jest prosty – bo jest za duży. Zresztą należy zauważyć, że samo groma-

dzenie majątku nie czyni nas bogatym, bo sam pieniądz nie jest wartością, dopiero jak coś za niego kupimy. Na przykład można kupić piętnastą parę butów, a można kajzerkę bezdomnemu. Oczywiście, że własność prywatna jest naszą własnością. Spójrzmy jednak, że dopiero jest nasza, a nie my jesteśmy jej, kiedy nie jesteśmy przywiązani. Jeśli bowiem coś nas zniewala, to znaczy, że to nie my nad tym panujemy.

Warto też zastanowić się jak teoria hipoteki społecznej ma przełożenie na kwestię duchową. Czyż odziedziczony po przodkach dar wiary nie zobowiązuje nas do dzielenia się nim z tymi, którzy nie otrzymali możliwości wychowania w wartościach chrześcijańskich, którzy nie mieli okazji doznać zażyłej relacji z Bogiem? Ideę hipoteki społecznej uważam za najbardziej potrzebną do rozpowszechnienia w obecnych czasach. Bo z niej rodzą się wielkie dzieła caritas, w tym stypendia dla mniej zamożnych, programy szkoleniowe, ale też ośrodki pomocy. Nadszedł czas, aby fortuna gromadzona przez pokolenia zaczęła służyć całemu społeczeństwu, dla rozwoju nie gospodarczego, ale rozwoju przyjaźni społecznej.

kl. Krzysztof Niemczyk

„WYSOKI” WROCŁAW

Właściwie każde miasto w swej architekturze posiada tzw. dominantę, czyli wybijający się, charakterystyczny fragment, element dzieła architektonicznego lub krajobrazowego o najmocniejszym oddziaływaniu wizualnym, podporządkowujący sobie całość kompozycji, czy też okolicy.

W USA za wieżowiec uznawany jest budynek o wysokości przekraczającej 150 metrów. Według definicji zawartej w polskim prawie budowlanym budynek o wysokości większej niż 25 metrów jest nazywany wysokim, natomiast wyższy niż 55 metrów to wysokościowiec. Nad Wrocławiem dominuje od kilkunastu lat **Sky Tower** (ul. Powstańców Śląskich, fot. poniżej). Powstał w miejscu, zburzonego w 2007 r. **Poltego-**

ru, wówczas najwyższego miejskiego budynku. Nieistniejąca budowla liczyła 125 m. wysokości. Nowa wznosi się na 212 m i liczy 50 pięter. Wieżowiec stanowi wraz z dwoma sąsiadującymi budynkami kompleks mieszkalny, biurowy, handlowo-usługowy i rekreacyjny. Na górze budowli znajduje się też taras widokowy.

Przy ul. Sikorskiego powstaje podobny kompleks architektoniczny. Nosi miano **Quorum**. Ma się składać z pięciu budynków, nazwanych alfabetycznie (od A do E). Wśród nich znajdzie się drugi najwyższy budynek we Wrocławiu – B. Według zapowiedzi, wieżowiec ma mieć 140 m wysokości, 35 pięter i taras na szczycie z widokiem na Wrocław. Drugi – C, osiągnie wysokość 73 m (23 piętra). Budowa kompleksu rozpoczęła się w 2020 roku. To największa wrocławska inwestycja typu *mixed-use*, czyli łącząca powierzchnie mieszkalne, usługowe i biurowe.

Obok, na rogu Podwala i ul. Sikorskiego od 2013 r. stoi 71-metrowy **Odra Tower**, w którym znajdują się 243 mieszkania. Pierwotnie budynek miał sięgać 140 m, ale z powodów finansowych inwestycja jest skromniejsza. W tej okolicy znajduje się także **Atal Towers** (ul. Sikorskiego) – inwestycja składa się z 7-piętrowego budynku na planie litery L oraz dwóch 18-piętrowych wieżowców o wysokości 55 m.

W Osi Grunwaldzkiej stoją od przełomu lat końca lat osiemdziesiątych domy stu-

denckie „**Kredka**” i „**Ołówek**”. Pierwszy stoi przy ul. Grunwaldzkiej 69 i mierzy 85 m (23 piętra), drugi o wysokości 70 m (19 pięter) przy pl. Grunwaldzkim 30. Przy ul. Drzewieckiego 24 znajduje się budynek wysoki na 64 m, a przy ul. Gubińskiej 8 na 61 m. Między mostem Grunwaldzkim a Rondem Reagana zbudowano „**Wrocławski Manhattan**”, czyli zespół sześciu wysokościowców liczących po 55 m. Kompleks wraz z innymi usługowymi budynkami powstał w latach siedemdziesiątych XX w.

W 2014 na pl. Konstytucji 3 Maja (teren dawnego dworca autobusowego) oddano do użytku **Silver Tower**. Ma ona wysokość 54,65 m. Składa się na nią 14 kondygnacji naziemnych i dwie podziemne. Cały budynek, zarówno część niższa, jak i wyższa, z zewnątrz wygląda jakby składał się z kilku różnych brył, połączonych jedna na drugą, nieco przesuniętych. Intencją autorów projektu było stworzenie budynku, który aby pomimo swej wysokości nie był zbyt przysadzisty. Budynek spełnia funkcje hotelowe, biurowe i handlowe.

Na nowobudowanym osiedlu Port Popowice (ul. Białowieska), w pobliżu basenu portowego, powstanie wysokościowiec. W 80-metrowej wieży będą 454 mieszkania, trzypoziomowy parking podziemny oraz część usługowa na parterze. We Wrocławiu planuje się także zbudowanie takich wieżowców jak: **Angel Wings A** (140 m, ul. Traugutta), **Angel Wings B** (160 m,

ul. Traugutta); **Riverviev** (150 m, ul. Sikorskiego/Długa).

Gdy do Wrocławia dojeżdża się samochodem od strony Oleśnicy, czy też Trzebnicy lub jedzie obwodnicą autostradową, w odpowiednim momencie można zauważyć wieże kościołów. Wieże, pełniące funkcje dzwonnicy były zwieńczane hełmami, dachami hełmowymi lub iglicami. Miało to oczywiście wpływ na ostateczną wysokość budowli. Dominują te **katedralne** z iglicami, wysokie na 97 m i bazyliki (zakończona hełmem) **św. Elżbiety** na 91,5 m. Ta ostatnia budowla miała do XVI w. wraz z hełmem wysokość 130 m. Na skutek burzy zwieńczenie wieży spadło. Nieco niższa jest wieża zakończona iglicą (jedna, bo druga jest niższa, wskutek błędów zawaliła się w XIX w.) kościoła **św. Michała Archaniola** (ul. Prusa/Wyszyńskiego). Kościół **św. Marii Magdaleny** ma wieże bez hełmów, które stracił w 1945 r. Obie są wysokie na 72 m.

Kolegiata **św. Krzyża i św. Bartłomieja** (fot. poniżej) posiada wieżę z iglicą wysoką na 69 m. Warto zaznaczyć, że ta

Fot. Kroton, [CC BY-SA 3.0 pl](#),
Wikipedia

iglica jest jedyną we Wrocławiu zachowaną, oryginalną, miedzianą pochodzącą z końca XV w. Po drugiej stronie kościoła znajduje się druga niższa, nieukończona wieża. Podkreślić należy, że katedra **św. Jana Chrzciciela**, kościół **św. Marii Magdaleny**, kolegiata **św. Krzyża i św. Bartłomieja** to świątynie wznoszone między XIII a XV w. Warto więc docenić kunszt ówczesnych budowniczych. Kościół **św. Michała Archaniola** powstał w XIX w.

Niestety wskutek II wojny światowej z przestrzeni Wrocławia zniknęło kilka dominant. Przy pl. Grunwaldzkim, tam gdzie dziś znajduje się budynek Politechniki D-1 i pomnik Pomordowanych Profesorów Lwowskich, do 1945 r. stał ewangelicki **kościół Martina Lutra**. Był to wówczas najwyższy wrocławski budynek. Jego wieża sięgała ponad 90 m. Został zburzony w marcu 1945 r. na rozkaz gauleitera Karla Hanke, aby zrobić miejsce na prowizoryczne lotnisko. Z kolei „Dolmed”(ul. Legnicka) stoi w miejscu wyburzonego w latach sześćdziesiątych neorenesansowego **kościola św. Pawła**, uszkodzonego podczas obrony Breslau. Wysokość jego wież wynosiła 65 m. Podobne były losy **Kościola Zbawiciela**, który znajdował się we Wrocławiu, w okolicy skrzyżowania ulic Borowskiej i Dyrekcyjnej. Jego wieże sięgały ok. 76 m. Pod koniec XIX w. była to jedna z najokazalszych budowli sakralnych we Wrocławiu. Dziś w tym miejscu zbudowano galerię handlową „Wroc-lavia”.

We wrocławskim pejzażu można również dostrzec dominanty typu „gospodarczego”, a mianowicie kominy **Elektrociepłowni**, znajdującej się na Nadodrze. Po

zniszczeniach wojennych, kiedy zakład wznowił pracę powstało kilka kominów. Dziś dominuje w tej części miasta żelbetowy komin, zbudowany w latach siedemdziesiątych XX w. i jest wysoki na 180 m. Obok stoi nieco niższy, mierzący „tylko” 115 m. i jest częścią nowoczesnej instalacji odsiarczania spalin. Komin został wykonany z tworzywa polimerycznego, które gwarantuje m.in. antykorozyjność. Komin został zbudowany z 10 odrębnych odcinków, każdy o wysokości ok. 7 metrów i średnicy ok. 6,5 metrów.

W 1978 ustawiono wokół **Stadionu Olimpijskiego** cztery osiemdziesięciometrowe **maszty** oświetleniowe, dające na płycie głównej 2800 luksów. W tamtym czasie był to najjaśniejszy oświetlany stadion w Europie. Do 2005 r. w okolicy Śluzy Bartoszowice (Grobla Łaniewska/ul. Betonowa) stał poniemiecki, bardzo wysoki, słup energetyczny. Został zlikwidowany po tragicznym wypadku, w którym zginął szesnastolatek. Dziś w tym miejscu stoi tablica upamiętniająca tego młodego człowieka. Drugi słup stał, po drugiej stronie Odry, na Wyspie Opatowickiej.

W naszym mieście jest też kilkanaście krajobrazowych dominant. Są to wzgórza, w większości sztuczne. Historia powstania większości z nich wiąże się przede wszystkim z odgruzowywaniem Wrocławia po zniszczeniach wojennych. Gruz usypywano w stosy, które przybrały z czasem rozmiary „wzgórz”. Rozmiary tych wzniesień podaje się w wysokości bezwzględnej, czyli nad poziomem morza oraz wybitności, która określa na ile szczyt wyróżnia się ze swojego otoczenia. **Wzgórze Maślickie** to sztuczne wzgó-

rze o wysokości 157,4 m n.p.m. (wybitność to 44 m). Jest to rekultywowane składowisko odpadów działające od lat 60. XX wieku do roku 2000. Zajmuje powierzchnię 14 ha. Ilość śmieci to 2,33 mln metrów sześciennych. Jest to najwyższy punkt terenowy Wrocławia. **Wzgórze przy ulicy Wilczej** (142 m n.p.m.; wybitność 22 m) położone jest w rejonie osiedli Wilczy Kąt i Rakowiec. Usypisko powstało w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX w. **Cmentarz Żołnierzy Polskich we Wrocławiu** (ul. Grabiszyńska – 137 m n.p.m.; wybitność 15 m) to wojenna nekropolia utworzona na usypanym z gruzu wzgórzu nad Śląz. Powstała w latach 1968-1970 i rozbudowana w latach 1972-1979 jako miejsce spoczynku 604 osób. Na szczycie stoi pomnik w kształcie dwóch stojących blisko siebie kolumn o wysokości 23 m, co zwiększa dominację tego obiektu w terenie. Kolejne zrehabilitowane wysypisko gruzu to **Wzgórze Andersa** (142 m n.p.m.; wybitność 17 m). W czasach PRL planowano tu wznieść *Pomnik Ziemi Odzyskanych*. W 1985 r. wmurowano nawet kamień węgielny. Aktu wmurowania osobiście dokonała Zofia Gomułkowa, gdyż jej mąż Władysław był patronem wzgórza. Budowa pomnika jednak nigdy nie doszła do skutku, a po roku 1990 rada miejska ze zrozumiałych względów uchwaliła zmianę patrona.

W związku z budową aquaparku usunięto część gruzu, przewożąc go na Wzgórze Gajowe. **Wzgórze Gajowe** jest też sztuczne (155,4 m n.p.m.; wybitność 31,5 m), popularnie nazywanym przez okolicznych mieszkańców „Wysypem”. Z biegiem czasu na tym terenie

Wzgórze Liebicha na początku XX wieku, pocztówka z prywatnej kolekcji, domena publiczna, Wikipedia.

uksztaltowało się środowisko przyrodnicze, w którym, jak się okazało, zinwentaryzowano pięć rzadkich w Polsce gatunków chrząszczy: *Melanophthalma maura* – pierwszy stwierdzony przypadek tego gatunku w Polsce; *Bruchus brachialis* – drugie stanowisko w Polsce; *Bruchus martinezi* – stanowisko to jest potwierdzeniem występowania tego chrząszcza w Polsce; *Bruchus affinis* – pierwsze stwierdzone stanowisko na Dolnym Śląsku od XIX w.; *Spermophagus calystegiae* – jedyne miejsce występowania na Dolnym Śląsku. Stwierdzono także występowanie niespotykanego do tej pory w Polsce pająka *Zodarion rubidum*.

Przed wojną powstało **Wzgórze Gajowickie** („Kopiec Hardenberga” – 139,7 m n.p.m.; wybitność 18 m). Ukształtowane w sposób sztuczny w latach 1928-1932 jako rekultywacja miejskiego wysypiska śmieci. Znajduje się ono przy kolejowej Towarowej Obwodnicy Wrocławia. Nazywane jest przez mieszkańców miasta potocznie Górką Pafawag, od pobliskiego już nieistniejącego stadio-

nu klubu, którego patronem była Państwowa Fabryka Wagonów. Istnieją też wzniesienia będące byłymi elementami wrocławskich fortyfikacji, które zostały zburzone na pocz. XIX w. **Wzgórze Partyzantów** (132 m n.p.m.; wybitność 13 m) to pozostałość po dawnym Bastionie Sakwowym. W tym miejscu powstało najpierw rekreacyjne Wzgórze Sakwowe, które po wybudowaniu na nim w 1867 belwederu (obecnie remontowanego) oraz wieży, gloriety (nieistniejącej) przemianowano na wzgórze Liebicha (fot. powyżej).

Wzgórze Polskie (127 m n.p.m.; wybitność 18 m) to dawny Bastion Ceglarski (obok Muzeum Narodowego). Z tego miejsca jest warta oglądnięcia panorama Ostrowa Tumskiego i okolic.

PZ

Św. Błażej (?-316)

Wielu było w historii świętych biskupów i męczenników, ale tylko jeden uratował chłopaka przed uduszeniem i w cudowny sposób go uzdrowił. Mowa oczywiście o Błażeju. Rzecz miała miejsce w więziennym lochu, a chłopak, któremu stała nagle w gardle rybia ość, był synem pewnej chrześcijanki.

Skąd wzięli się w więzieniu? Wtrącono ich tam z powodu prześladowań, jakie rzymski cesarz Licyniusz zafundował wyznawcom Chrystusa. A Błażej? To długa historia. Musisz się najpierw przenieść do Cezarei Kapadockiej, będącej wówczas częścią Cesarstwa Rzymskiego. Stamtąd bowiem, z terenów dzisiejszej Turcji, pochodzi nasz Święty. Zarówno on, jak i jego rodzina byli chrześcijanami. Nie przeszkadzało to nikomu, kiedy był dzieckiem. I potem, gdy studiował filozofię. A także gdy został znanym lekarzem. Jedyńm, który leczył biedaków. Zasmucili się więc, gdy pewnego dnia zamknął gabinet i udał się... na pustynię. Tam modlił się, pościł i umartwiał. Zasłynął jako mędrzec i mąż Boży. A kiedy w Sebaście zmarł biskup, jemu zaproponowano ten urząd. I co? Okazał się kapitalnym biskupem!

Chrześcijaństwo też rozwijało się kapitalnie. Cesarz Zachodu, Konstantyn, wydał bowiem dekret gwarantujący swobodę wyznawania wiary, a

cesarz Wschodu, Licyniusz, dekret ten własnoręcznie podpisał. Jednak kilka lat później, po zatargu z Konstantynem... Zaczął prześladować? I to na całego. Błażej schronił się w górskiej grocie i stamtąd zarządzał diecezją. Tam też trzykrotnie objawił mu się we śnie Chrystus. „Wstań i uczyn dla Mnie ofiarę” – prosił. Więc wstał. Kiedy przyszli go aresztować, rządca Agricolaus potraktował go szyderczym uśmiechem. „Witaj, Błażeju, przyjacielu bogów!” – wykrzyknął na jego widok. A Błażej na to: „Witaj i ty, znamienity rządcu! Nie nazywaj jednak imieniem bogów czartów, którzy pieką się w ogniu wiecznym wraz ze swymi czcicielami”... Niezły był, co? W więzieniu umacniał braci i siostry w wierze i pomagał im przygotować się na złożenie ofiary z życia. Złożył ją i on sam, ścięty mieczem, znosząc przedtem liczne tortury.

Chłopak, którego Błażej uratował od śmierci także zginął z rąk prześladowców. Ktoś mógłby powiedzieć: „Został uzdrowiony, żeby zaraz potem umrzeć? Przecież to bez sensu!”. Dlaczego więc pamięć o nim i o tym cudownym zdarzeniu trwa do dzisiaj? Zastanowisz się nad tym? To super.

*Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
„Co się w niebie święci”*

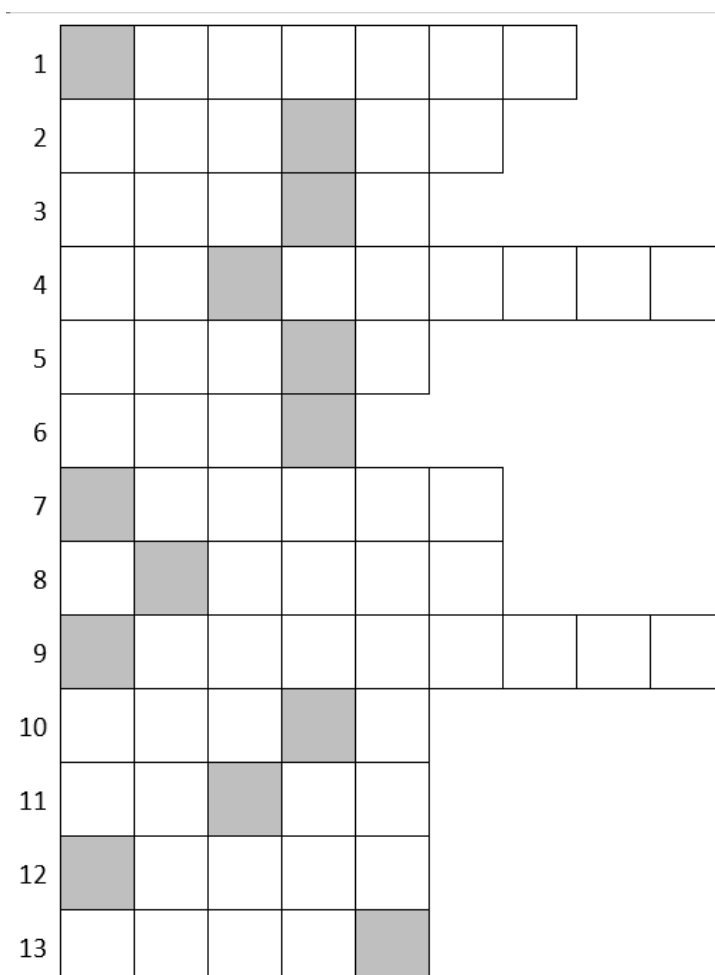
ZADANIE NA LUTY

Luty to miesiąc ferii zimowych. Macie czas na różne aktywności zimowe, jeśli tylko będzie śnieg. Podpowiedzią będą nasze hasła krzyżówkowe. Natomiast głównym rozwiązaniem (odczytanym pionowe z liter z szarych pól) jest rzymski kapłan i biskup, który żył w III wieku. Jego historia jest pełna poświęcenia i tragizmu, chociaż kojarzymy go zupełnie z czymś innym.

Powodzenia!

opr. Elżbieta Hoffmann-Guzik

1. Ulubiona zabawa – bitwa na ...
2. Ulepiony gość z marchewkowym nosem
3. Przejazd grupy sań
4. Zawody w pięciu konkurencjach, których wyniki są sumowane
5. Dwie „deski” na nogach
6. Sudety lub Tatry
7. Urządzenie wciągające narciarzy na szczyt stoku
8. Burza śnieżna
9. Miejsce gdzie można pojeździć na łyżwach
10. Gra zespołowa na lodzie, z krążkiem
11. Pojazd do jazdy na śniegu, ciągnięty przez konie
12. Ślady zwierząt na śniegu
13. Buty do jazdy figurowej

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 20 lutego wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl** umieszczając w temacie *Zadanie na luty* (termin: piątek, 20 lutego). Losowanie nagród odbędzie się w niedzielę 22 lutego, po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – Zadanie na luty

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

I N T E N C J E M S Z A L N E

1 lutego, 4. Niedziela Zwykła

8⁰⁰ 1) + Tomasz Dajewski

2) + z rodziny Iwaszczonek + Siergiej, Bronisława (k.), Zdzisław

9⁰⁰ ++ Tadeusz Świętochowski, Zofia, Roman Mączka, Janina, Roman Dziubak

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Stasia (12 rocznica urodzin) oraz w intencji Wojciecha z okazji urodzin o opiekę Matki Bożej i Boże błogosławieństwo

12⁰⁰ **W intencji Parafian**

18⁰⁰ + Józefa (k.) Czerw (25 rocznica śmierci); ++ z rodzin Czerw, Haniszewskich i Galina

20⁰⁰ + Jan Wojtczak, Mirosława (k.), Urszula Wojtczak; ++ z rodzin Wojtczak i Kanclerz

2 lutego, poniedziałek – święto Ofiarowania Pańskiego

9⁰⁰ O mądre wybory życiowe i szczęśliwe zdanie egzaminów dla Syna

17⁰⁰ + Ryszard i Wanda Kasiura

18⁰⁰ W intencji członków Roży Św. Symeona

20⁰⁰ + Bronisław Mądro (1 gregorianka)

3 lutego, wtorek – wspomnienie św. Błażeja, biskupa i męczennika

9⁰⁰ ++ Tadeusz, Jerzy Cichy (1 rocznica śmierci)

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (2 gregorianka)

4 lutego, środa

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (3 gregorianka)

18⁰⁰ **Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**

5 lutego, czwartek – wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (4 gregorianka)

18⁰⁰ + Halina Marciniak (2 rocznica śmierci)

6 lutego, piątek – wspomnienie św. Męczenników Pawła Miki i Towarzyszy

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (5 gregorianka)

18⁰⁰ W intencji Róż Żywego Różańca

7 lutego, sobota

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (6 gregorianka)

18⁰⁰ + Jadwiga i Jan Kuna; ++ z rodziny z obu stron

8 lutego, 5. Niedziela Zwykła

8⁰⁰ ++ Dzieci i Wnuki z rodziny Matemisz

9⁰⁰ O Zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Szymona w 18 rocznicę urodzin oraz pomyślne zdanie egzaminów

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Zuzanny (17 rocznica urodzin)

12⁰⁰ **W intencji Parafian**

18⁰⁰ + Bronisława (k.) i Aleksander Władyka

20⁰⁰ + Bronisław Mądro (7 gregorianka)

9 lutego, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (8 gregorianka)

10 lutego, wtorek – wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (9 gregorianka)

18⁰⁰ Za dusze w czyśćcu cierpiące za wstawiennictwem św. Wawrzyńca

11 lutego, środa – NMP z Lourdes – Światowy Dzień Chorego

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (10 gregorianka)

18⁰⁰ **Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**

12 lutego, czwartek

9⁰⁰ + Józef i Eugeniusz Andrusiak

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (11 gregorianka)

13 lutego, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (12 gregorianka)

14 lutego, sobota – święto świętych Cyryla i Metodego, Patronów Europy

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (13 gregorianka)

Nabożeństwo Wynagradzające
Pierwszych Sobót Miesiąca
7 lutego, o godz. 8⁰⁰

Nabożeństwo ku czci
św. Wawrzyńca
10 lutego, wtorek

XXXIV Światowy Dzień Chorego (11 lutego 2026 r.)

„Współczucie Samarytanina: kochać, niosąc ból bliźniego” – to wybrany przez Ojca Świętego temat XXXIV Światowego Dnia Chorego.

Nowenna do NMP z Lourdes w naszej parafii od 2 lutego do 11 lutego, codziennie po Mszy porannej. Prośby i podziękowania można składać do skrzynki przy organach.

15 lutego, 6. Niedziela Zwykła – rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

8⁰⁰ 1) + Bronisław Mądro (14 gregorianka)

2) ++ Robert i Joanna Chada, ++ z rodzin: Chada, Machoń i Olejnik

9⁰⁰ ++ Stefania i Józef Chrobak

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ + Jerzy Czop (6 rocznica śmierci)

12⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Dawida z okazji 18 rocznicy urodzin

18⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Felicjana i Danuty (65 rocznica ślubu) oraz Małgorzaty i jej Męża (40 rocznica ślubu)

20⁰⁰ (rezerwacja)

16 lutego, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (15 gregorianka)

17 lutego, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (16 gregorianka)

18 lutego, Środa Popielcowa

9⁰⁰

17⁰⁰

18⁰⁰ + Franciszek Ilnicki

20⁰⁰ + Bronisław Mądro (17 gregorianka)

19 lutego, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (18 gregorianka)

20 lutego, piątek

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (19 gregorianka)

18⁰⁰

21 lutego, sobota

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (20 gregorianka)

22 lutego, 1. Niedziela Wielkiego Postu

8⁰⁰ ++ rodzice: Stanisława (k.) i Wacław Hałaburda; ++ z rodzin Hałaburda i Malec

9⁰⁰ ++ Kazimierz Cały, Roman i Kazimiera Paździor, Stefania i Józef Chrobak, ++ z rodziny

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ ++ Aniela, Antoni; ++ z rodzin: Kowalczyk, Majtyka, Skotnickich, Bagińskich, Skonieczka, Bródka

12⁰⁰ **W intencji Parafian**

18⁰⁰ + Zenon Graczyk; ++ teściowie, + Alła Boyko; ++ z rodziny

20⁰⁰ + Bronisław Mądro (21 gregorianka)

23 lutego, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (22 gregorianka)

24 lutego, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (23 gregorianka)

25 lutego, środa – kwartalne dni modlitw o ducha pokuty (25, 27 i 28)

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (24 gregorianka)

18⁰⁰ **Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**

26 lutego, czwartek

9⁰⁰ + Elżbieta Pawlak

18⁰⁰ + Bronisław Mądro (25 gregorianka)

27 lutego, piątek

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (26 gregorianka)

18⁰⁰ **Nabożeństwo do św. Moniki**

28 lutego, sobota

9⁰⁰ + Bronisław Mądro (27 gregorianka)

18⁰⁰ + Stanisław Mańkiewicz (8 rocznica śmierci)

Od 10 stycznia rozpoczął się **Rok św. Franciszka z Asyżu**, ogłoszony z okazji 800-lecia jego śmierci rozumianej jako pascha czyli przejście (*transitus*), która miała miejsce w Asyżu tuż przy kaplicy Porcjunkuli – w porze wieczornej czyli już po niesporach 3 października 1226 roku, dlatego jego liturgiczne wspomnienie (w trzech zakonach franciszkańskich uroczystość) zapisano pod datą 4 października. Jest to naprawdę wyjątkowy czas łaski dla całego Kościoła.

Papież Leon XIV postanowił, że przez ten rok każdy wierny, który nawiedzi kościół franciszkański i spełni zwykłe warunki, może uzyskać odpust zupełny. To konkretna szansa, żeby wrócić do prostoty wiary, modlitwy i zaufania Bogu, dokładnie tak, jak żył św. Franciszek.

**Intencja
Apostolstwa Modlitwy
i Żywego Różańca
w lutym**

***Za nieuleczalnie chore
dzieci***

Módlmy się, aby nieuleczalnie chore dzieci i ich rodziny otrzymały pomoc medyczną i wsparcie oraz nigdy nie traciły siły i nadziei.

Kancelaria parafialna

czynna w poniedziałki od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ oraz w soboty 9⁰⁰-10⁰⁰, w sprawach pilnych – po Mszy Świętej.

Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego. Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Żernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław
Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
parafiazerniki(at)op.pl
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
konto bankowe Parafii
32 1500 1793 1217 9006 0637 0000
Wpłaty z dopiskiem:
„Ofiara na Kościół”

Konto budowy kościoła:
97 1020 5226 0000 6902 0921 1436

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korekty tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:
gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspólnoty parafialnej, przez **sakrament Chrztu świętego** została przyjęta:

- Stanisława Maria Rucińska

W ostatnim miesiącu **zmarli:**

- + Ryszard Woźnica,
- + Halina Juszcak
- + Elżbieta Kłoczko

Módlmy się o Niebo
dla Nich.

18 lutego Środą Popielcową rozpoczynamy

Wielki Post

Zapraszamy na Nabożeństwa Wielkopostne

Droga Krzyżowa w każdy piątek

- dla dorosłych o godz. 9⁰⁰ ze Mszą świętą,
- dla dzieci o godz. 17⁰⁰,
- dla dorosłych o godz. 17³⁰,
- dla dorosłych o godz. 19⁰⁰

Gorzkie żale

w każdą niedzielę
o godz. 17⁰⁰

Popielec, Środa Popielcowa (staropolska Wstępna Środa), w kalendarzu chrześcijańskim, pierwszy dzień Wielkiego Postu. Jest to dzień pokuty przypadający 40 dni (nie licząc niedziel, które są pamiątką zmartwychwstania Jezusa Chrystusa) przed Wielkanocą. Według obrzędów katolickich tego dnia kapłan czyni popiołem znak krzyża na głowie wiernego, mówiąc: *Prochem jesteś i w proch się obrócisz* lub *Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*. Zwyczaj ten pojawił się w ósmym wieku; w dziewiątym wieku papież Urban II uczynił go obowiązującym w całym Kościele. Wówczas postanowiono, że popiół będzie pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową ubiegłego roku. W Środę Popielcową obowiązuje **post ścisły**.